

Ünnepséget is rendeztek a szentesi kórházban

Infúzió gyermekeknek

Zsebbe nyúltak a szentesi vállalkozók és magánszemélyek a fővárosi Inkubátor alapítvány felhívására, miszerint járuljanak hozzá egy léfentősságú műszer beszerzéséhez a kórház gyermekosztálya részére. Azóta több mint egy év telt el, de az infúziós pumpa eddig nem érkezett meg Szentesre. Tóth Edit főorvos szerint ez mind az adományozók, mind az adományozottak félrevezetése. Az alapítvány sajtóreferense érdeklődésünkre elmondta: három héten belül eljuttatják a léfentősságú eszközt.

Tóth Edit főorvos, a szentesi kórház gyermekosztályának vezetője szívesen fogadta a fővárosi székhelyű Inkubátor Koraszülött Gyermekekért Alapítvány képviselőjének felajánlását, hogy gyűjtést szervezzen egy olyan műszer beszerzése érdekében, amely segíti a betegek gyógyítását. Az alapítvány illetékesei több mint egy évvel ezelőtt keresték meg a szentesi és városkörnyéki cégeket, vállalkozókat és magánszemélyeket is, hogy anyagi lehetőségeik szerint adjanak támogatást egy infúziós pumpa megvásárlásához. A Kurca-parti településen hagyománya van a jótekonkodásnak, nemigen zárkoznak el a vállalatok vezetői, a gazdálkodók, ha gyerekekre hivatkozva kopogtatnak ná-

luk. S ugyan, ki nem nyitja ki a pénztárcáját azért, hogy hozzájáruljon a kicsik gyógyulásához?

– Mindenki szívesen áldoz a gyerekek gyógyítására, mert tudja, az egészségügy jelenleg olyan szorult helyzetben van, hogy a műszervásárlásokra már nem jut pénz – állítja Tóth Edit. A szentesi kórházban még tavaly megrendezték az infúziós pumpa fogadására az ünnepséget, amelyen az alapítvány képviselőjén kívül néhány adományozó is részt vett. A főorvosnő hozzászólta: „Egy fontos dolog nem volt jelen, az adomány.” Mint kiderült, azért nem érkezett meg a műszer, mert még nem fizették ki a vámot.

A történet híre eljutott egy szentesi lokálpatriótához, aki anyagiakkal segítette a humanitárius akciót. Felhívta az alapítvány képviselőjét, és megkérdezte, miért várta magára a beígért orvosi műszer. Az illető azt a felvilágosítást kapta: még a nyáron levelet írtak, melyben azt tudatták az egészségügyi intézmény vezetőivel, hogy nem is egy, hanem két infúziós pumpát szállítanak majd a szentesi kórház gyermekosztályára. Dósa M. Péterné gazdasági igazgató, Kovács Agnes igazgató főorvos és Tóth Edit idén októberben azt közölte az alapítvány kuratóriuma elnökének, File Lászlónak címzett iratban, hogy a szóban forgó levél sem a gyermekosztályra, sem a titkárságra nem érkezett meg.

De az alapítvány képviselője sem jelent meg, aki ha nem is kettő, legalább egy infúziós pumpát átadott volna az egészségügyi intézménynek.

Megérkezett ellenben – pár nap elteltével – a válasz a szentesi kórház vezetőinek reklamációjára. A kuratórium elnöke azt írta: „Sajnos, 2001. október 5-én leszállított Perfusor Compact infúziós pumpa egy sürgősebb eset miatt más hova került leszállításra. Az újabb beszerzést elindítottuk, és természetesen tájékoztatjuk Önöket a szállítás előtt!”

– Honnan tudja azt az alapítvány képviselője megítélni, hogy kinek van nagyobb szüksége az infúziós pumpára? – kérdezi Tóth Edit főorvos. Szerinte a helybeli és a városkörnyéki adományozók a szentesi gyerekek megsegítésére gondoltak, amikor a pénzüket felajánlották, és nem egy „szorultabb helyzetben lévő” intézetre. – Ez nem más, mint az adományozók és az adományozottak félrevezetése – állítja a főorvosnő.

Az Inkubátor alapítvány sajtóreferense, Zimmel Andrea érdeklődésünkre elmondta: mivel patthelyzetben voltak, egy olyan kórház kapta meg a háromszázezer forint értékű infúziós pumpát, ahol életet mentettek vele. Hamarosan újabb szállítmány érkezik az alapítványhoz, és három héten belül eljuttatják a szentesi gyermekosztályra az orvosi műszert.

Balázsi Irén

Inkubátor van a gyermekosztályon, de az infúziós pumpa jó szolgálatot tenne. (Fotó: Tésik Attila)

A 132 éve alapított Pick Szeged Rt. tiszteletbeli elnökévé választották a napokban Pick Tamást, az alapító Pick Márk unokáját. A külvilág számára üzenetértékű, hogy a híres család egy tagja éppen a Pick-csoport viharosabb időszakában, de még az EU-csatlakozás előtt tér vissza a cég irányításába.

A 76 éves Pick Tamással abban az épületben, a Pick Szabadidő Központban beszélgetünk, ahol megszületett, abban a teremben ültünk, amely a család ebédlője volt.

– Milyen érzés fogja el, ha megpillantja ezt a szobát és az eredeti berendezésből az utókor számára megőrzött találót?

– Nagyon furcsa érzés, még azt a bejáratot is magam előtt látom, ami az átalakítással megszűnt. De az egyik oldalról, úgy veszem észre, már nincs meg az eredeti díófa burkolat... A család birtokában különben szinte semmi sem maradt a ház berendezéséből,

A Pick unoka visszatért oda, ahonnan elindult

A szegedi szalámi és illata

Életút

Pick Tamás 1925. április 15-én született Szegeden. A Baross Gábor Gimnáziumban érettségizett, majd a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen 1947-ben kapott közgazdászdiplómát. 1948. januárjában útlevelel hagyta el Magyarországot édesapjával együtt. Svájcba ment, ahol a zürichi egyetemen pszichológus képzetségre tett szert. 1950-ben megnősült, holland feleségétől három gyermeke született. Még ugyanabban az évben Ausztráliába, Melbournebe

– Mennyire érte váratlanul a felkérés, hogy legyen a cég tiszteletbeli elnöke? – Teljesen felkészületlenül ért. Kovács Tamás, az igazga-

Hová tegyük a keresztet?

A katolikus egyháznak nem jó a kapcsolata a médiával – hangzott el azon a fórumon, amelyen Gyulay Endre szeged-csanádi megyés püspök, a Magyar Katolikus Konferencia médiabizottságának tagja beszélt egyháza sajtókapcsolatáról. A Sík Sándor Piarista Egyetemi Szakkollégium által szervezett estet nem kísérte túl nagy érdeklődés. A kollégium társalgójában néhány diák, illetve idősebb nő és férfi várta a püspököt, aki pár perc késéssel meg is érkezett. Gyulay nem pazarolta hallgatósága idejét a dolgok közepébe vágott, s kisebb-nagyobb időbeli bakugrásokkal el is jutott a nagy vihart kavart püspöki körlevél, Mecs Imréről és a 2002-es parlamenti választásokig.

Gyulay Endre a II. Vatikáni Zsinat tömegtájékoztatási eszközökről szóló dekrétumával kezdte előadását. Ebben többek között szerepel, hogy ha helyesen alkalmazzák a tömegkommunikációs eszközöket, akkor azok nagyban hozzájárulnak a szellem pihenéséhez és kiműveléséhez, ugyanakkor helytelen használatuk nagyon sok fájdalmat és kárt okozhat az emberiségnek. A katolikus egyház fontos feladatának tartja, hogy a médián keresztül továbbítsa az üdvösség híreit. Az egyház képviselői elvárják, hogy mindazok, akik a médiában dolgoznak, ismerjék az erkölcsi rend normáit és törvényeit, s tartsák tiszteltben azokat. Az információk közlésének módja például minden esetben legyen tisztességes, s az feleljen meg a méltányosság elvének. A püspök szerint az 1963-ban elfogadott dekrétum semmit sem veszített aktualitásából, sőt. Gyulay Endre közvéle-

Gyulay Endre megyés püspök szerint a média csak akkor ad hírt a katolikus egyházzal, amikor botrány van körülötte. (Fotó: Miskolczy Róbert)

mény-kutatási adatokra hivatkozva elmondta: tavaly az 1%-os adófelajánlás kapcsán folytatott kampányt a katolikus egyház. Az adatokból kiderült, a megkérdezettek kétharmada egyetértett azzal, hogy az egyház élt a modern marketing nyújtotta lehetőségekkel, s csupán a nem hívók tartották pénzposzcokolásnak az önreklámt. Az egyházmegye vezetője beszélt a katolikusok által működtetett egri rádióról, az erkölcsromboló televízióadásokról, valamint azokról a lapokról, amelyek csak akkor adnak hírt az egyházzal, amikor botrány van körülötte. A nagy vihart kavart, jö-

vő évi választásokra vonatkozó püspöki körlevéllel kapcsolatosan elmondta: az nem volt más, mint imádságra való felszólítás, amit egyébként nem akartak nyilvánosságra hozni. A püspök közölte: „Ha Mecs Imre, akivel jóban vagyok, magára veszi azt a fohászt, amely az önző, csak magára építő szélső liberális gondolkodásról szól, akkor megesszem a sapkát!”

Az előadás végén a parlamenti választásokkal, a mostani politikai helyzettel kapcsolatos kérdésekre reagálva Gyulay elmondta: ő mindig azt tanította a fiataloknak, hogy „gondolkozz,

nézd meg, mi van mögöttem, és dönts!” E tanítását ma is fenntartja. A mostani belpolitika tragédiáját abban látja a püspök, hogy mindenki mindenkit mocskol, ami sötét jövőt jósol. Pocskondiázzák egymást a pártok és a politikusok. Melyik pártban fognak megbízni így az emberek? Kinek higgyenek a választók, amikor azt hallják, hogy „az SZDSZ liberális, az MSZP kommunista, a MIÉP antiszemita, az MDF megcsúnt, a Fidesz pedig hazudik”? Melyik pártra voksoljanak? Hová tegye az ember a keresztet a választási úrlapon?

Sz. C. Sz.

Középkorászok a Tisztájban

Tandori Dezső hat részből álló, Az Océanban (Paszticsóka) című költeményével indul a szegedi irodalmi folyóirat, a Tisztáj novemberi száma, amelynek líraválogatásában Marsall László, Juhász Ferenc, Lászlóffy Csaba, Balázs Imre József és Simai Mihály verseit találja még az olvasó.

Eltévedve címmel Zalán Tibor Papírváros című lassúdad regényből ad közre erősen erotikus történet, izgalmas részlet a lap, amely „A Tisza-par-

ton mit keresek?” interjúson rozatban „Elfognak a régi ízek, csak a mítoszok maradnak meg” címmel beszélgetés is közöl a szegedi egyetemről indult szerzővel.

Érdekes tanulmányfűzérrel jelentkezik a Szegedi Középkorász Műhely: Olajos Teréz Az avar továbbélés kérdéséről ír, Szegfű László Rex et sacerdos címmel az első Árpád-házi királyok egyházpolitikáját vizsgálja, Makk Ferenc Róma vagy Mainz vagy Bizánc cikkében az első ez-

redforduló politikai-vallási válságairól olvashatunk. Font Márta Az Árpádok országa és az „Orosz kapu” túli szomszédjai címmel ír a kijevei és halicsi kapcsolatokról. Koszta László Szent Márton tiszteletének magyarországi kezdetek című cikke Pannonhalma alapításához szolgáltat újabb adatokat. Blazovich László tanulmánya, a Városok városi hiányos övezetben a középkorban a középkori Alföldet vizsgálja speciális megközelítésből. Kristó Gyula a mul-

tikulturális Erdély középkori gyökereit kutatja, Almási Tibor pedig az oklevéltutatók időszerűségéről ír.

A Művészet rovatban Tóth Attila Emlékmű-koszorú Ópusztaszeren című írásában a megyék történelmi szoborparkjáról ír – ezúttal az itt található királysobrok illusztrálják a folyóiratot. A diák-mellékletben Fekete István regényét, a Téli bereket a szintézis regényeként elemzi Sánta Gábor.

H. Zs.

mennyi munkával jár ez a cím, úgy fogom föl, mint egy térképet, amelyen a részleteket majd csak később tüntetik föl.

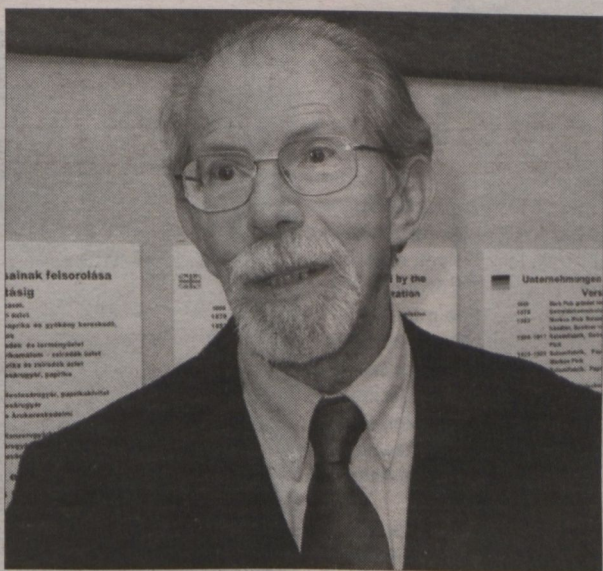
– Messzire esett az alma a fájától, hiszen ön pszichológus. Kötődik-e még a családi tradíciókhoz, a szalámi gyártáshoz?

– Életem legnagyobb részét az országtól távol töltöttem, más szakmát választottam, a válaszom az, hogy nem. De a szalámi illatát sosem lehet elfelejteni. És emlékszem gyerekkorom kedvenc ételére, a félig kész szalámira, amikor a massa már összeállt, de még kenhető állapotban volt.

– Hogyan szeretné segíteni a nagypapja által alapított vállalatot?

– Felhasználnom azokat a kapcsolataimat, amelyeket a világban megteremtettem. Mindent megteszek azért, hogy a Pick világmárkává, a minőség fogalmává, az európai konyha szerves részévé váljon. És természetesen jusson el minden magyar asztalára is.

Fekete Klára

Pick Tamás. (Fotó: Karnok Csaba)

csak a napi sajtóból értesültem a fejleményekről, belső ügyekben teljesen tájékozatlan voltam. A gondolatok, vélemények aztán találkoztak...

Azóta úgy érzem, újjászülettem, életpályám pedig mintha egy nagy kört írt volna le: újra ott vagyok, ahonnan elindultam. Azt még nem tudom,